

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou ve věci

žalobce: **nezl. X**
bytem X
zastoupen zákonnou zástupkyní X,
bytem X
právně zastoupen JUDr. Marošem Matiaškem, LL.M., advokátem
sídlem Mánesova 48, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 7. 2025, č. j. MPSV-2025/149916-925

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 16. 7. 2025, č. j. MPSV-2025/149916-925, se **zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 12 269 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce JUDr. Maroše Matiaška, LL.M., advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „žalovaný“) ze dne 16. 7. 2025, č. j. MPSV-2025/149916-925 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí ze dne 3. 1. 2025, č. j. 130/2025/AAB (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), vydanému Úřadem práce České republiky – krajská pobočka pro hl. m. Prahu (dále jen „úřad práce“), jímž byl žalobci dle § 7 ve spojení s § 14 odst. 5 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 108/2006 Sb.“), z moci úřední odejmut příspěvek na péči od 1. 1. 2025.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce namítal, že není schopen zvládat až devět základních životních potřeb. Napadené rozhodnutí představuje zásah do jeho práv na přiměřenou životní úroveň a sociální ochranu ve smyslu čl. 19 a 28 Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením, správní orgány rovněž porušily § 2 odst. 1, odst. 4 a § 3 správního řádu.
3. Žalobce je schopen samostatné chůze, ale kvůli nepředvídatelnému chování a omezené schopnosti posoudit situaci je nutné, aby byl všude doprovázen pečující osobou, což plyne přímo ze specifické povahy jeho diagnóz. V rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2024, č. j. 58 Ad 24/2024-34, a v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2023, č. j. 5 Ads 8/2023-25, je obsažen shodný závěr, že mobilitu nelze redukovat pouze na otázku funkčnosti pohybového aparátu; žalobce přitom u mobility nezvládá dílčí aktivity č. 4, 5, 6 a 7. Žalobce není schopen se bez doprovodu a stálého dohledu bezpečně orientovat v běžném prostředí a obvyklých situacích. Nedokáže rozpoznávat a vyhodnocovat rizika související s orientací v prostoru a nemá duševní kompetence k přiměřené reakci v každodenních situacích. Nedokáže bezpečně komunikovat s cizími lidmi ani se doptat na cestu, pokud by se ztratil. Nezná prostředí běžných veřejných míst, nesnese veřejnou dopravu, je citlivý na přelidněná místa, hluk a pachy, u orientace nezvládá dílčí aktivity č. 3, 4 a 5. Žalobce neumí samostatně a bezpečně zvládat komunikaci, nedokáže srozumitelně vyjadřovat své potřeby a myšlenky ani porozumět běžně formulovaným větám. Nezvládá navazovat kontakt s cizími lidmi, je uzavřený a při komunikaci s autoritami projevuje přehnanou slovní agresi a opovržení. Potíže s komunikací, socializací, emoční nestabilitou a nerespektováním autorit vyžadují stálý individuální doprovod a asistenci, jmenovitě u komunikace žalobce nezvládá dílčí aktivity č. 2 a 5. Žalobce si sám nedokáže vybrat, připravit ani konzumovat potravu či nápoj, stravu je nutné připravovat a servírovat za něj, má opakující se potřebu stravu schovávat a vlastnit, aniž by vnímal riziko znehodnocení. U potřeby stravování žalobce nezvládá dílčí aktivity č. 1 až 6. Nechápe potřebu oblékání ani zásady vrstvení oblečení, nereaguje přiměřeně na počasí, nedokáže se sám obléct ani obout, veškeré oblékání a obouvání musí být denně připravováno a asistováno druhou osobou; nejsou zvládány dílčí aktivity č. 1 až 5. Vyžaduje dohled a pomoc při čištění zubů, sprchování a holení. Sám si nedojde ani osprchovat hlavu, nepoužívá hygienické prostředky bez instruování, nereaguje na základní pokyny ohledně očisty. Hlavu si nedokáže umýt bez

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

asistence, nesnese mytí vlasů a jakoukoli pastu na zuby, čímž nejsou zvládány dílčí aktivity č. 1 až 4. Při pobytu mimo domov je nutné uzamknout WC a zajistit doprovod žalobce, aby mohl vykonat fyziologickou potřebu, následně je nezbytná asistence při oblékání. V domácím prostředí tuto činnost zvládá s asistencí, přičemž se celý svléká a při močení se často netrefí. V rámci výkonu fyziologické potřeby žalobce nezvládá dílčí aktivity č. 1, 2, 4 a 5. K nezvládání základních životních potřeb žalobce citoval zprávu z psychologické ambulance ze dne 26. 6. 2025 a zprávu z pediatrie ze dne 22. 7. 2025.

4. Žalovaný se odebráním příspěvku na péči dostatečně nevypořádal se skutkovým stavem. Nevysvětlil rozpory mezi lékařskými zprávami, odvoláním a závěry posudkového orgánu. Dále žalobce popsal dopady odebrání příspěvku na péči na rodinné majetkové poměry. Příspěvek na péči totiž kompenzoval nedobrovolnou neschopnost matky žalobce pracovat na plný úvazek a umožňoval hrazení speciálních výdajů vázících se ke zdravotnímu stavu žalobce. Rodina je nucena hradit veškeré náklady sama, což je dlouhodobě neudržitelné a ohrožuje péči o žalobce.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný uvedl, že podle posudku PK MPSV shodně s prvoinstančním posudkem žalobce nezvládá péči o zdraví a osobní aktivity. PK MPSV bylo předloženo vyjádření žalobce k posudku včetně zprávy z komplexního psychologického vyšetření ze dne 26. 6. 2025. Komise uvedla, že u žalobce nebylo na základě zdravotnické dokumentace prokázáno funkční psychické postižení, které mělo za následek těžké funkční postižení či úplnou ztrátu funkčních schopností pro zvládání ostatních základních životních potřeb ve věkově přijatelném standardu. Námitky žalobce byly vyhodnoceny ve vztahu ke zjištěnému dlouhodobě nepříznivému zdravotnímu stavu s dopadem na sebeobslužné schopnosti žalobce, přičemž nebylo posudkově medicínsky důvodné hodnocení dalších základních životních potřeb coby nezvládaných. Žalovaný neshledává důvody pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí a posudek PK MPSV pokládá za úplný, objektivní a přesvědčivý, tudíž navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Obsah správního spisu

6. Rozhodnutím Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hl. m. Prahu ze dne 29. 1. 2021, č. j. 11284/2021/AAB bylo ve věci opětovného posouzení nároku a výše rozhodnuto poskytovat žalobci příspěvek na péči ve výši 6 600 Kč měsíčně od února 2021 (II. stupeň – středně těžká závislost). Podkladem pro vydání tohoto rozhodnutí byl posudek o zdravotním stavu žalobce vypracovaný PSSZ-LPS pro Prahu 1 ze dne 11. 1. 2021, dle kterého bylo konstatováno, že žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřeboval pomoc jiné fyzické osoby při zvládání pěti základních životních potřeb: stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, péče o zdraví a osobní aktivity. Doba platnosti posudku byla stanovena do 7. 8. 2024.
7. Oznámením úřadu práce ze dne 19. 7. 2024, č. j. 19431/2024/ AAB, bylo z moci úřední zahájeno správní řízení ve věci opětovného posouzení nároku a výše příspěvku na péči poskytovaného žalobci.
8. Dne 30. 7. 2024 bylo u žalobce provedeno sociální šetření, v záznamu je konstatováno, že musí být neustále pod dohledem a je nezbytná celodenní péče ze strany pečující osoby. Žalobce sice nemá problémy s pohybem, ale má zhoršenou jemnou motoriku a vše mu vypadáva z rukou. Není orientovaný časem, pletou se mu dny a není si jistý s hodinami,

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

vyžaduje upozornění pečující osoby, sluch má zhoršený. Nezvládá dodržovat pravidla a pokyny, musí se mu dát jeden pokyn, co má učinit, a až poté další. Nakupování, vaření a servírování stravy zajišťuje pečující osoba, vše mu vypadává z rukou, nejí a nechce jíst příborem, stravuje se rukama, pitný režim musí hlídat pečující osoba. Péči o oblečení zajišťuje pečující osoba, žalobce si nezvládá vybrat vhodné oblečení. Odmítá ranní hygienu, nechce si čistit zuby pastou. Pečující osoba provádí manikúru a musí žalobce vybízet, aby se šel umýt, jinak by se nekoupal. Hygiena musí být pod dohledem, žalobce by se pořádně neumyl.

9. Dle prvostupňového posudku (posudek Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 29. 11. 2024, č. j. LPS/2024/19959-P2_CSSZ) spočívá rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce v Aspergerově syndromu, referováno je i ADHD. Posudek vychází ze zjištění z dokumentace ošetřujícího lékaře MUDr. F. ze dne 10. 10. 2024, z nálezů odborných lékařů a ze sociálního šetření. Lékař konstatoval nezvládání dvou životních potřeb, při nichž žalobce potřebuje pomoc, tj. péče o zdraví a osobní aktivity. Dle výroku a odůvodnění není žalobce osobou, jež se podle § 8 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby.
10. V prvostupňovém rozhodnutí ze dne 3. 1. 2025 úřad práce odkázal na § 7 a § 14 odst. 5 zákona č. 108/2006 Sb. a žalobci od 1. 1. 2025 odejmul příspěvek na péči. Odkázal na sociální šetření, na prvostupňový posudek ze dne 3. 4. 2025, vyjmenoval podklady, ze kterých posudek vycházel, s tím, že podle posudku žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebuje pomoc při dvou základních životních potřebách, tj. při péči o zdraví a osobních aktivitách.
11. Žalobce podal dne 17. 1. 2025 proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, v němž uplatnil konkrétní tvrzení stran nezvládání jednotlivých základních životních potřeb. Přiložil zprávu Základní školy X, X, ze dne 13. 1. 2025, lékařské zprávy z psychiatrie ze dne 5. 6. 2024 a 8. 1. 2025, jakož i lékařský nález pro posouzení zdravotního stavu ve věcech sociálního zabezpečení ze dne 19. 12. 2024.
12. V odvolacím řízení byl vypracován posudek PK MPSV ke stupni závislosti žalobce (posudek ze dne 4. 6. 2025, e. č. SZ/2025/363-PH-11). Komise shledala, že žalobce trpí Aspergerovým syndromem, syndromem ADHD a percepční poruchou sluchu levého ucha. Po motorické stránce žalobce nebyl omezen, hybnost horních i dolních končetin byla zachována, sociální šetření korelovalo s výsledkem posouzení. Žalobce zvládal mobilitu, orientaci, komunikaci, stravování, oblékání a obouvání, tělesnou hygienu i výkon fyziologické potřeby. Komise uzavřela, že ke dni 8. 8. 2024 i k datu vydání prvoinstančního rozhodnutí zjistila dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce a na jeho základě nezvládnutí dvou základních životních potřeb, tj. péče o zdraví a osobní aktivity. Dle výroku a odůvodnění posudku nešlo o osobu do 18 let věku, která se podle § 8 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby.
13. V napadeném rozhodnutí žalovaný rekapituloval průběh řízení, poukázal na § 7, § 8, § 9 a § 25 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb. a shrnul obsah posudku PK MPSV ze dne 4. 6. 2025. Odvolací námitky byly vyhodnoceny ve vztahu k zjištěnému dlouhodobě nepříznivému zdravotnímu stavu s dopadem na sebeobslužné schopnosti žalobce, přičemž nebylo posudkově medicínsky důvodné hodnocení dalších základních životních potřeb jako nezvládaných. Vyjádření zákonné zástupkyně ze dne 13. 6. 2025 se zprávou z komplexního psychologického vyšetření ze dne 26. 6. 2025 nezměnily závěr PK MPSV, že u žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

nebylo prokázáno funkční psychické postižení mající za následek těžké funkční postižení či úplnou ztrátu funkčních schopností pro zvládání ostatních základních životních potřeb ve věkově přijatelném standardu. Napadené rozhodnutí se opírá o výsledek posouzení žalobcova zdravotního stavu posudkovou komisí jakožto o stěžejní zákonný podklad rozhodnutí ve smyslu § 28 zákona č. 108/2006 Sb.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

14. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
15. Podle § 3 písm. g) zákona č. 108/2006 Sb. *pro účely tohoto zákona se rozumí zdravotním postižením tělesné, mentální, duševní, smyslové nebo kombinované postižení, jehož dopady činí nebo mohou činit osobu závislou na pomoci jiné osoby.*
16. Podle § 8 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb. *osoba do 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve*
 - a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři základní životní potřeby,*
 - b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat čtyři nebo pět základních životních potřeb,*
 - c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat šest nebo sedm základních životních potřeb,*
 - d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat osm nebo devět základních životních potřeb,**a vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby.*
17. Podle § 9 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb. *při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: a) mobilita, b) orientace, c) komunikace, d) stravování, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, g) výkon fyziologické potřeby, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost.*
18. Podle § 9 odst. 3 zákona č. 108/2006 Sb. *schopnost zvládat základní životní potřebu uvedenou v odstavci 1 písm. j) se nehodnotí u osob do 18 let věku.*
19. Podle § 10 zákona č. 108/2006 Sb. *u osoby do 18 let věku se při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby podle § 9 odst. 1 a při hodnocení potřeby mimořádné péče porovnává rozsah, intenzita a náročnost péče, kterou je třeba věnovat posuzované osobě se zdravotním postižením, s péčí, kterou je třeba věnovat zdravé fyzické osobě téhož věku. Při stanovení stupně závislosti u osoby do 18 let věku se nepřihlíží k potřebě péče, která vyplývá z věku osoby a tomu odpovídajícímu stupni biopsychosociálního vývoje. Mimořádnou péčí se rozumí péče, která svým rozsahem, intenzitou nebo náročností podstatně přesahuje péči poskytovanou osobě téhož věku.*
20. Dle § 25 odst. 3 zákona č. 108/2006 Sb. *při posuzování stupně závislosti osoby vychází okresní správa sociálního zabezpečení ze zdravotního stavu osoby doloženého nálezem vydaným poskytovatelem zdravotních služeb, popřípadě také z vyšetření dětského klinického psychologa v případě pervazivních vývojových poruch, z výsledku sociálního šetření a zjištění potřeb osoby, popřípadě z výsledků funkčních vyšetření a z výsledku vlastního vyšetření posuzujícího lékaře.*

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

21. Podle § 1 odst. 2 vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „prováděcí vyhláška“), *schopnost osoby zvládat základní životní potřeby pro účely stanovení stupně závislosti se hodnotí v přirozeném sociálním prostředí a s ohledem na věk fyzické osoby.*
22. Podle § 2a prováděcí vyhlášky platí, že *pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příloze č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, dle § 2b pak platí, že pokud osoba do 18 let věku nemá z důvodu nízkého věku a tomu odpovídajícímu stupni biopsychosociálního vývoje ještě vyvinutou schopnost zvládat některou ze základních životních potřeb nebo některou aktivitu, které jsou vymezeny v příloze č. 1 k této vyhlášce, není pro účely posuzování stupně závislosti považována za osobu, která je neschopna základní životní potřebu zvládat. To neplatí, pokud osoba z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu při zvládání základní životní potřeby nebo některé aktivity, které jsou vymezeny v příloze č. 1 k této vyhlášce, vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby.*
23. Podle § 1 odst. 3 prováděcí vyhlášky *při hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby se hodnotí a) tělesné struktury a b) tělesné funkce duševní, mentální, smyslové, oběhové, dechové, hematologické, imunologické, endokrinologické, metabolické, zažívací, vylučovací, neuromuskuloskeletální, včetně hrubé a jemné motoriky, a funkce hlasu, řeči a kůže, a to ve vztahu k rozsahu a tíži poruchy funkčních schopností.*
24. Podle písmena a) Přílohy 1 k prováděcí vyhlášce *Mobilita. Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat 1. vstávání a usedání, 2. stoj, 3. zaujímat a měnit polohy, 4. pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v bytě a běžném terénu v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, 5. otevírat a zavírat dveře, 6. chůzi po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, 7. nastupovat a vystupovat z dopravních prostředků včetně bariérových, a používat je.*
25. Podle písmena b) Přílohy 1 k prováděcí vyhlášce *Orientace. Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, 2. mít přiměřené duševní kompetence, 3. orientovat se osobou, časem a místem, 4. orientovat se v přirozeném sociálním prostředí, 5. orientovat se v obvyklých situacích a přiměřeně v nich reagovat.*
26. Podle písmena c) Přílohy 1 k prováděcí vyhlášce *Komunikace. Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. vyjadřovat se srozumitelně mluvenou řečí a porozumět se jejím prostřednictvím s jinými osobami v rozsahu běžné slovní zásoby odpovídající věku a sociálnímu postavení, 2. chápat obsah přijímaných a sdělovaných zpráv, 3. vytvářet rukou psanou krátkou zprávu, 4. porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům a zvukovým signálům, 5. používat běžné komunikační prostředky.*
27. Podle písmena d) Přílohy 1 k prováděcí vyhlášce *Stravování. Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, 2. nalít nápoj, 3. rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji, 4. najíst se a napít, 5. dodržovat stanovený dietní režim, 6. konzumovat stravu v obvyklém denním režimu, 7. přemístit nápoj a stravu na místo konzumace.*

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

28. Podle písmena e) Přílohy 1 k prováděcí vyhlášce *Oblékání a obouvání*. Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, 2. rozeznat rub a líc oblečení a správně je vrstvit, 3. oblékat se a obouvat se, 4. svlékat se a zouvat se, 5. manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.
29. Podle písmena f) Přílohy 1 k prováděcí vyhlášce *Tělesná hygiena*. Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. použít hygienické zařízení, 2. dodržovat tělesnou hygienu, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, 3. provádět celkovou hygienu, 4. česat se, provádět ústní hygienu, holit se.
30. Podle písmena g) Přílohy 1 k prováděcí vyhlášce *Výkon fyziologické potřeby*. Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. včas používat WC, 2. zaujmout vhodnou polohu, 3. vyprázdnit se, provést očistu, 4. používat hygienické pomůcky.
31. Podle písmena h) Přílohy 1 k prováděcí vyhlášce *Péče o zdraví*. Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. dodržovat stanovený léčebný režim, 2. provádět stanovené preventivní, léčebné a léčebně rehabilitační a ošetrovatelské postupy a opatření a používat k tomu potřebné léky nebo pomůcky, 3. rozpoznat zdravotní problém a v případě potřeby vyhledat nebo přivolat pomoc.
32. Podle písmena i) Přílohy 1 k prováděcí vyhlášce *Osobní aktivity*. Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna 1. navazovat kontakty a vztahy s jinými osobami, 2. plánovat a uspořádat osobní aktivity, 3. styku se společenským prostředím, 4. stanovit si a dodržet denní program, 5. vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí, například vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.
33. K posudkovému řízení se Nejvyšší správní soud opakovaně vyjádřil ve svých rozhodnutích, např. v rozsudku ze dne 21. 9. 2020, č. j. 1 Ads 224/2019-20, kde uvedl následující: „Posuzování závislosti na pomoci jiné fyzické osoby provádí posudkový lékař OSSZ a posudková komise žalovaného. Nejvyšší správní soud opakovaně judikuje, že posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti (srov. § 16a zákona č. 582/1991 Sb.) spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. Výsledkem posouzení je potom odborný posudek, který je pro správní orgán stěžejním důkazem, a na který je při nedostatku odborné erudice odkázán. Proto je třeba klást zvýšený důraz na jednoznačnost, určitost, úplnost a přesvědčivost každého takového posudku. Tyto náležitosti posudek splňuje pouze v případě, že se v něm posudková komise vypořádá se všemi rozhodnými skutečnostmi, přihlédne k potížím udávaným účastníkem řízení, výsledkům sociálního šetření a lékařským zprávám. Své závěry musí posudková komise náležitě podložit a odůvodnit. Je nezbytné, aby posudek obsahoval vysvětlení, jakým způsobem posudková komise hodnotila veškeré posudkové podklady, které z nich považovala za relevantní, případně z jakého důvodu se od závěrů uvedených v některých z nich odchýlila. Posuzovaný zdravotní stav potom musí být popsán dostatečně jasně a přesně, aby nevystávaly žádné další pochybnosti (srov. např. rozsudek ze dne 5. března 2015, č. j. 6 Ads 299/2014–25, či ze dne 30. 1. 2019, č. j. 6 Ads 34/2018–17).“
34. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4 Ads 57/2009–53, „Posouzení stupně závislosti osoby pro účely rozhodování o příspěvku na péči v řízení v I. stupni

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

i v řízení odvolacím musí vycházet z hodnocení všech podkladů uvedených v § 25 odst. 3 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách. Na výsledný lékařský posudek, který je v tomto řízení stěžejním důkazem, je třeba klást požadavek úplnosti a přesvědčivosti. Nenaplnění těchto požadavků je vadou řízení před správním orgánem ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.“

35. Dále je k tomu nezbytné uvést, že stejně jako správní orgán ani soud nemůže přezkoumávat odbornou stránku posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti, nemůže tak sám o sobě posoudit, zda žalobkyni náleží příspěvek na péči a zda splňovala podmínky pro zařazení do určitého stupně závislosti. Soud však dle zásady volného hodnocení důkazů hodnotí předmětný posudek jako každý jiný důkaz, a to z toho hlediska, zda splňuje požadavky na přesvědčivost, úplnost a zda se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi.
36. V případě hodnocení nároku na příspěvek na péči dle zákona č. 108/2006 Sb. je základním východiskem posouzení zdravotního stavu posuzované osoby, a to z hlediska zvládání základních životních potřeb. Dané posouzení zdravotního stavu neprovádí sám správní orgán, nejedná se o otázku právní, avšak musí být provedeno lékařem. Povinnost správního orgánu přezkoumat v případě podání odvolání prvostupňové rozhodnutí pouze v rozsahu odvolacích námitek nelze chápat v tom smyslu, že by odvolatel mohl svými námitkami omezit též rozsah přezkumu jeho zdravotního stavu. Je-li správní rozhodnutí závislé na posouzení otázek zdravotního stavu žadatele (jako je tomu u nároku na příspěvek na péči či nároku na invalidní důchod), musí být v případě podání opravného prostředku zdravotní stav žadatele v odvolacím (či námitkovém) řízení znovu komplexně přezkoumán. Přitom sice musí být přihlíženo též k námitkám žadatele a tyto musí být odpovídajícím způsobem vypořádány, to však neznamená, že by tyto námitky omezovaly rozsah, v jakém bude zdravotní stav žadatele přezkoumán. Rovněž v odvolacím řízení je potřeba v plném rozsahu přezkoumat, zda a jakým způsobem je u příslušné osoby naplněno zvládání jednotlivých základních životních potřeb, nikoli pouze životních potřeb výslovně žadatelem namítaných.
37. V rozsudku ze dne 22. 10. 2009, č. j. 3 Ads 48/2009-104, Nejvyšší správní soud zdůraznil, že: *„...posudek uvedené posudkové komise a posudek lékaře úřadu práce správní orgán hodnotí jako každý jiný důkaz. S ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, pokud z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. K závěrům o úplnosti a přesvědčivosti posudku posudkových komisí MPSV správní orgán dospěje jen tehdy, pokud se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především pak s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na příspěvek na péči. Posudek musí obsahovat náležité zdůvodnění svého posudkového závěru tak, aby byl tento závěr přesvědčivý pro účastníka i správní orgán. Z těchto hledisek je správní orgán povinen při posuzování věci posudek PK MPSV vyhodnotit. K tomu je dále třeba uvést, že hodnocení správních orgánů nepodléhá odborné lékařské závěry posudků, neboť k tomu správní orgány nemají odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení podmínek nároku příspěvku na péči závisí. Toto omezení ovšem nezabývá správní orgány povinností hodnotit ve správním řízení provedené důkazy, a tudíž i správnost posudků z hlediska jejich úplnosti a přesvědčivosti.“*
38. Předmětem přezkumu v projednávané věci rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky pro hl. m. Prahu ze dne 3. 1. 2025, č. j. 130/2025/AAB, jímž bylo z moci úřední ve věci opětovného posouzení nároku a výše rozhodnuto odejmout žalobci příspěvek na péči ode dne 1. 1. 2025. Oproti

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

původnímu rozhodnutí úřadu práce ze dne 29. 1. 2021, č. j. 11284/2021/AAB, kterým bylo rozhodnuto poskytovat žalobci příspěvek na péči ve výši 6 600 Kč měsíčně od února 2021 (II. stupeň závislosti), došlo ke změně stanovení stupně závislosti, a to tak, že žalobci byl příspěvek na péči odejmut ode dne 1. 1. 2025, s tím, že nešlo o osobu do 18 let věku, která se podle § 8 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byly shledány jako nezvládnuté dvě základní životní potřeby, péče o zdraví a osobní aktivity.

39. Změna stanovení stupně závislosti je přípustná nejen v případě změny zdravotního stavu posuzovaného, ale i v případě předchozího nesprávného posouzení zdravotního stavu posuzovaného, resp. projevů takového nepříznivého zdravotního stavu pro samostatný výkon základních potřeb posuzovaného. Zároveň je příspěvek na péči poskytován výhradně na určené období stanovené dle „platnosti“ posudku posudkového lékaře (v daném případě do 7. 8. 2024). Po uplynutí stanovené doby je zdravotní stav posuzované osoby znovu přezkoumán. Změna zhodnocení stupně závislosti účastníka řízení tak nemá vliv na již vyplacené příspěvky na péči. Jednou přiznaný stupeň závislosti na péči druhých, resp. tomu odpovídající přiznaná výše příspěvku na péči nezakládá legitimní očekávání oprávněné osoby, že výše stupně závislosti na péči druhých bude i nadále neměnná a nebude snížena. Pokud k tomu však dojde, musí být změna stanovení výše stupně závislosti řádně odůvodněna. Žalovaný (posudková komise) tak byl povinen u prováděcí vyhláškou stanovených oblastí životních potřeb, jež byly původně uznány žalobci samostatně nezvládnutelné (stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena), uvést, proč nadále není dána příčinná souvislost mezi jeho zdravotním stavem a neschopností žalobce konat samostatně úkony v této oblasti. Takového odůvodnění však napadené rozhodnutí, potažmo posudek posudkové komise, u shora uvedených, původně uznaných základních životních potřeb, postrádá.
40. Posudková komise v posudku ze dne 4. 6. 2025 uznala jako zvládnuté základní životní potřeby mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby. Uvedený závěr však nekoresponduje s výsledky sociálního šetření ze dne 30. 7. 2024 ani s lékařskými zprávami, v některých ohledech je s nimi dokonce v rozporu. Námitky vznesené v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí nebyly posudkovou komisí řádně a přezkoumatelně vypořádány.
41. Pokud se jedná o potřebu mobility posudková komise v posudku uvedla, že po motorické stránce nebyl žalobce omezen, hybnost horních i dolních končetin byla zachována, chodil bez opěrných pomůcek. Zvládal vstávání a usedání, stoj, zaujímání a měnění poloh, chůzi krok za krokem, s případným přerušováním zastávkami v interiéru a v běžném exteriéru v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném terénu, chůzi po schodech v rozsahu jednoho poschodí směrem nahoru i dolů, otevírání a zavírání dveří a používání dopravních prostředků včetně bariérových. Podle sociálního šetření vyžadoval žalobce celodenní péči ze strany pečující osoby, musel být neustále pod dohledem. Z lékařských zpráv MUDr. B. F. ze dne 10. 10. 2024 a ze dne 19. 12. 2024 vyplývá, že žalobce vyžaduje trvalý dohled dospělé osoby, dohled a asistenci při všech úkonech sebeobsluhy. Ze zprávy z komplexního psychologického vyšetření ze dne 26. 6. 2025, vyplývá, že žalobce je samostatně pohyblivý, vědomí je vigilní, neorientuje se v místě a v čase, je patrný výrazný psychomotorický neklid. Je závislý na pomoci jiné osoby v oblasti mobility, kdy není schopen dojet do školy a ze školy, nesnese hromadné dopravní prostředky. V odvolání je uvedeno, že žalobce je sice schopen samostatné chůze, přesto je nutné všude jej doprovázet pro jeho nepředvídatelné

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

chování a neschopnost posoudit situaci. Neuvědomuje si nebezpečí silničního provozu, nedokáže jít standardně cestou nebo po chodníku, vstoupí do silnice bez ohledu na blížící se vozidla a je nutné jej neustále doprovázet. Veřejnou dopravu nesnese, je velmi citlivý na pachové vjemy.

42. Pokud se jedná o potřebu orientace posudková komise v posudku uvedla, že žalobce byl orientován osobou, místem a časem, poznával a rozeznával zrakem a sluchem, ztracena nebyla ani jeho schopnost se orientovat v přirozeném sociálním prostředí a v obvyklých situacích. Podle sociálního šetření žalobce není orientovaný časem, pletou se mu dny a není si jistý s hodinami, vyžaduje upozornění pečující osoby, sluch má zhoršený. V lékařských zprávách MUDr. B. F. ze dne 10. 10. 2024 a ze dne 19. 12. 2024 je konstatována nutnost trvalého dohledu dospělé osoby, ze zprávy z komplexního psychologického vyšetření ze dne 26. 6. 2025, vyplývá, že se žalobce neorientuje v čase a místě. V odvolání je uvedeno, že žalobce nedokáže rozpoznávat a vyhodnocovat rizika související s orientací v prostoru a nemá duševní kompetence k přiměřené reakci v každodenních situacích. Nedokáže bezpečně komunikovat s cizími lidmi ani se doptat na cestu. Nezná prostředí běžných veřejných míst, nesnese veřejnou dopravu, je citlivý na přelidněná místa, hluk a pachy.
43. Pokud se jedná o potřebu komunikace posudková komise v posudku uvedla, že žalobce byl schopen komunikace ústní i písemné, byl schopen porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům a zvukovým signálům a používal běžné komunikační prostředky. Sluchové postižení nemělo za následek ztrátu komunikačních schopností. K aktivitě chápat obsah přijímaných a sdělovaných zpráv se posudková komise nevyjádřila. Podle sociálního šetření žalobce nezvládá dodržovat pravidla a pokyny, musí se mu dát jeden pokyn, co má učinit, a až poté další. Z lékařských zpráv MUDr. B. F. ze dne 10. 10. 2024 a ze dne 19. 12. 2024 vyplývá, že paměť žalobce je narušená, selektivní, těžká porucha soustředění a pozornosti, komunikace je narušená, má problém s porozuměním významu slov. Ze zprávy z komplexního psychologického vyšetření ze dne 26. 6. 2025, vyplývá, že u žalobce se jedná o selektivní mutismus, selhává v sociální komunikaci, nepamatuje si, co člověk říkal před chvílí. V odvolání je uvedeno, že žalobce neumí samostatně a bezpečně zvládat komunikaci, nedokáže srozumitelně vyjadřovat své potřeby a myšlenky ani porozumět běžně formulovaným větám. Nezvládá navazovat kontakt s cizími lidmi, je uzavřený a při komunikaci s autoritami projevuje přehnanou slovní agresi a opovržení. Potíže s komunikací, socializací, emoční nestabilitou a nerespektováním autorit vyžadují stálý doprovod.
44. Pokud se jedná o potřebu stravování posudková komise v posudku uvedla, že u žalobce nebyl zjištěn důvod (při daných intelektových schopnostech, zraku a neztracené jemné motorice) pro její nezvládání (výběr potravin, nalití nápoje, rozdělení stravy na menší kousky, najezení lžící a přemístění stravy na místo konzumace) s využitím vhodných facilitačních pomůcek. Podle sociálního šetření žalobci vaření a servírování stravy zajišťuje pečující osoba, vše mu vypadává z rukou, nejí a nechce jíst příborem, stravuje se rukama, pitný režim musí hlídat pečující osoba. Z lékařských zpráv MUDr. B. F. ze dne 10. 10. 2024 a ze dne 19. 12. 2024 vyplývá, že žalobce vyžaduje trvalý dohled dospělé osoby, dohled a asistenci při všech úkonech sebeobsluhy. Ze zprávy z komplexního psychologického vyšetření ze dne 26. 6. 2025, vyplývá, že si žalobce neřekne, že má hlad, pije pouze z lahve. V odvolání je uvedeno, že si žalobce sám neřekne o jídlo ani pití, nedokáže připravit stravu a má opakující se potřebu stravu schovávat a vlastnit, aniž by vnímal riziko znehodnocení.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

45. Pokud se jedná o potřeby oblékání a obouvání a tělesná hygiena posudková komise v posudku uvedla, že ze shodného důvodu jako u potřeby stravování nebyl zjištěn důvod pro jejich nezvládání. Podle sociálního šetření péči o oblečení zajišťuje pečující osoba, žalobce si nezvládá vybrat vhodné oblečení. Odmítá ranní hygienu, nechce si čistit zuby pastou. Pečující osoba provádí manikúru a musí žalobce vybízet, aby se šel umýt, jinak by se nekoupal. Hygiena musí být pod dohledem, žalobce by se pořádně neumyl. Z lékařských zpráv MUDr. B. F. ze dne 10. 10. 2024 a ze dne 19. 12. 2024 vyplývá, že žalobce vyžaduje trvalý dohled dospělé osoby, dohled a asistenci při všech úkonech sebeobsluhy, hygienu musí matka připomínat. Ze zprávy z komplexního psychologického vyšetření ze dne 26. 6. 2025, vyplývá, že žalobce nedokáže přizpůsobit výběr oblečení danému ročnímu období, vyžaduje nutný dohled nad tělesnou hygienou, česání, péče o ústní hygienu, matka musí mít hlavu, nesnese dotek na hlavu. V odvolání je uvedeno, že žalobce nechápe potřebu oblékání ani zásady vrstvení oblečení, nereaguje přiměřeně na počasí, nedokáže se sám obléct ani obout, veškeré oblékání a obouvání musí být denně připravováno a asistováno druhou osobou. Vyžaduje dohled a pomoc při čištění zubů, sprchování a holení. Sám si nedojde ani osprchovat hlavu, hlavu si nedokáže umýt bez asistence a nehty na nohou mu stříhá pečující osoba.
46. Pokud se jedná o potřebu výkon fyziologické potřeby posudková komise v posudku uvedla, že žalobce nebyl inkontinentní a zvládal včasné použití toalety, zaujímání vhodné polohy, vyprázdnění a provedení očisty. Z lékařských zpráv MUDr. B. F. ze dne 10. 10. 2024 a ze dne 19. 12. 2024 vyplývá, že žalobce vyžaduje trvalý dohled dospělé osoby, dohled a asistenci při všech úkonech sebeobsluhy. V odvolání je uvedeno, že žalobce v domácím prostředí tuto činnost zvládá s asistencí, přičemž se celý svléká a při močení se často netrefí. Při pobytu mimo domov je nutné uzamknout WC a zajistit doprovod žalobce, aby mohl vykonat fyziologickou potřebu, následně je nezbytná asistence při oblékání.
47. Posudek posudkové komise vydaný ve věci žalobce nevyhovuje kritériím specifikovaným judikaturou. Soud nepovažuje posudek za přesvědčivý. Shora uvedené konkrétní poznatky ani předestřené rozpory se sociálním šetřením, lékařskými zprávami a tvrzeními v odvolání nejsou kriticky zhodnoceny, resp. přesvědčivě vysvětleny. Posudek postrádá uvedení konkrétních podkladů a zjištění z nich vyplývajících ve vztahu k učiněným závěrům. Posudek uvádí zjištění pouze ze dvou podkladů, a to z psychiatrického nálezu z 6/2024 a ze zprávy z hospitalizace žalobce v psychiatrické nemocnici od 22. 5. 2022 do 1. 7. 2022, přestože měla posudková komise k dispozici další lékařské zprávy (pediatrie MUDr. B. F. ze dne 10. 10. 2024 a ze dne 19. 12. 2024, dětské psychiatrie MUDr. M. P. ze dne 5. 6. 2024 a ze dne 8. 1. 2025) a zprávu z komplexního psychologického vyšetření ze dne 26. 6. 2025, které konstatují mentální a psychické omezení a poruchy chování žalobce vycházející primárně z Aspergerova syndromu, které ovlivňují schopnost žalobce zvládat uvedené základní životní potřeby. Uvedenými omezeními se však posudková komise ve vztahu k posouzení zvládání těchto základních životních potřeb nezabývala a při posouzení potřeby mobility se v rozporu s § 1 odst. 3 prováděcí vyhlášky nesprávně zabývala pouze fyzickými predispozicemi žalobce.
48. Z uvedeného vyplývá, že posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí shora uvedeným požadavkům úplnosti, jednoznačnosti a přesvědčivosti nedostál. Na základě toho soud považuje daný posudek posudkové komise za nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů. Soud podotýká, že za úplnost a přesvědčivost posudku odpovídá posudková komise,

jež je povinná spolehlivě zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (srovnej též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 12. 2017, č. j. 10 Ads 201/2016-50).

49. Shora uvedené nedostatky dle názoru soudu zakládají nepřezkoumatelnost rovněž napadeného rozhodnutí, neboť posudek Posudkové komise MPSV je stěžejním podkladem ve věcech příspěvku na péči a napadené rozhodnutí z tohoto posudku zcela vycházelo a jeho závěry plně aprobovalo. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí nemá pro orgán, který ve správním řízení o takovém nároku rozhoduje, charakter závazného stanoviska, ale podkladu, který stejně jako jiné důkazy podléhá hodnocení důkazů správním orgánem, který rozhodnutí vydává. Správní orgán rozhodující o dávce tak z posudku vychází až poté, co ho vyhodnotí jako úplný, objektivní a přesvědčivý. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vyšel z obsahu daného posudku, jeho kritické zhodnocení však neprovedl, zhodnotil ho pouze obecně a nepřezkoumatelně.
50. V dalším řízení si žalovaný opatří nový posudek Posudkové komise MPSV, případně zásadní doplnění původního posudku. V tomto posudku komise řádně uvede, jaká učinila zjištění ohledně zvládání základních životních potřeb mobilita, orientace, komunikace, stravování, oblékání a obouvaní, tělesná hygiena a výkon fyziologické potřeby, které byly ve stávajícím posudku hodnoceny nepřezkoumatelně, z jakých konkrétních podkladů při tom vycházela, co specificky z každého takového podkladu vyplývá, které lékařské zprávy či jiné podklady považovala za relevantní a které nikoliv, jak příslušná zjištění vyhodnotila, přičemž se podrobně vyjádří ke schopnosti žalobce zvládat veškeré úkony tvořící obsah shora uvedených základních životních potřeb a vyjádří se rovněž ke všem námitkám v průběhu správního řízení žalobcem vzneseným. Při posouzení potřeby mobility posoudí nejen tělesné funkční schopnosti, ale rovněž duševní a mentální schopnosti žalobce a jejich dopad na zvládání této potřeby. Rovněž řádně a přezkoumatelně odůvodní případnou změnu stanovení výše stupně závislosti tak, jak je uvedeno v bodě 39 tohoto rozsudku. Posudková komise žalobce při jednání vyšetří, neboť tím způsobem bude zajištěno objektivní zhodnocení jeho zdravotního stavu. V návaznosti na doplnění posudku MPSV žalovaný provede jeho kritické zhodnocení a v navazujícím rozhodnutí uvede, zda posudek MPSV v souladu se shora uvedenou judikaturou splňuje požadavky na úplnost, přesvědčivost, zda byly odstraněny vady uvedené v tomto rozsudku a zda se posudek náležitě vypořádává se všemi relevantními skutečnostmi a námitkami. Žalovaný následně řádně vyhodnotí též odůvodněnost námitek žalobce vznesených v odvolání.
51. S ohledem na shora uvedené soud bez jednání zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.), a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu (§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.) a současně vyslovil, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
52. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci úspěšný, má proto právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady žalobce sestávají z odměny jeho advokáta za dva úkony právní služby, tj. převzetí a příprava zastoupení a sepsání žaloby po 4620 Kč, tj. dohromady 9 240 Kč (§ 7, § 9 odst. 5, § 11 odst. 1 písm. a), d) advokátního tarifu, ve znění účinném od 1. 1. 2025), spolu s náhradou hotových

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

výdajů v částce 450 Kč za jeden úkon, tj. 900 Kč dohromady (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu, ve znění účinném od 1. 1. 2025). Celkem tak náklady řízení žalobce činí částku 10 140 Kč. Vzhledem k tomu, že zástupce je plátcem DPH, zvyšuje se tato částka o částku odpovídající dani, tj. o částku 2 129 Kč. Žalovaný je tedy povinen zaplatit žalobci celkem na nákladech řízení částku 12 269 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 10. dubna 2026

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně